Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 8 Piet en Catrien

Haile zummer denken Piet en Catrien nait aan heur hoes.

Van t veurjoar haren heur hoeske ien kerk.

Onder pannen boven op t dak.

Heur zes kiender hebben groot.

Summegen blieven nog wat bie pa en moeke ien de buurt.

Mor mainsten binnen wegvlogen, mit aander jonkgoud mit.

As t haarsdag wordt, vlaigen leste kiender oet.

Ien november willen Piet en Catrien heur hoes veur nkander moaken veur winterdag.

Ze vlaigen noar t kerkdak.

Ze waiten t stee nog persies, vieftiende rieg van toren òf, zeuvende dakpaan van boven.

Mor wel vienden ze doar?

Vleermoes.

“Moak dazze weg koms”, roupen Piet en Catrien tougelieks.

Mor hou ze ook tsilpen en doun, vleddermoes geft gain oasem.

Hai is ien daipe sloap.

Of zol e dood wezen?

Piet en Catrien mouten van nood aan zuik noar n aander hoes.

Mor gain nood, kerk het aan elke kaant wel 600 dakpannen.

Ze hebben aal gaauw n mooi stee vonden, op zunkaant.

Baai musken zuiken wat stro-kes en schoapewol bie nkander en moaken heur hoeske kloar.

Doar kinnen ze mooi schoelen as t regent.

Of as t van t winter snijt.

Ien t lest van november is t n drokte van belang ien t dörp.

Meziekkorps en apmoal minsken.

n Haalf uur loater komt der n kleurege keerl op peerd aan.

Achter op t peerd zit ain mit rode mantel aan en n rode punthoud op.

Veur ien t dörp stappen ze òf.

Kiender zingen verskes.

Dij ien zien kleurege klaaier streut wat ien t rond.

Piet en Catrien kinnen t nait loaten om te kieken wat dat wel nait wezen kin.

Kiender steken t ien mond.

En baai muskes pruiven t streugoud ook, peperneuten.

Catrien prikt n perperneut aan snoavel en vlugt der mit noar hoes tou.

Piet dut dat ook.

En dat nog n moal of wat.

Ze vlijen perperneuten mooi recht op nkander ien n houkje van heur hoes.

Veur van t winter, as bloumke-zoad, graszoad enzo schoon op binnen.

Hoofdstuk 8 Piet en Catrien
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

